

Włodzimierz Rączkowski, Tomasz Kasprowicz

Wrzeńnica, gm. Sławno, woj. śląskie, st. 16

Informator Archeologiczny : badania 22, 118

1988

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wrześnica, gm. Sławno,
woj. śląskie,
st. 16

Uniwersytet Im. Adama Mickiewicza
Instytut Prahistorii w Poznaniu

Badania prowadził mgr Włodzimierz Rączkowski (autor sprawozdania) i Tomasz Kasprówicz. Finansował WKZ w Słupsku. Pierwszy sezon badań. Osada/obozowisko ludności kultury pucharów lejkowatych oraz cmentarzysko kurhanowe z okresu wczesnego średniowiecza.

Stanowisko zlokalizowane jest na terasie nadzalewowej Wleprzy, przy drodze leśnej prowadzącej ze Sławka do Nosalina. Badania miały charakter ratowniczy ze względu na prowadzoną na tym terenie gospodarkę leśną. Celem ich było określenie chronologii cmentarzyska i jego ewentualnego związku ze znajdującymi się w sąsiedztwie grodziskiem wczesnośredniowiecznym (Wrześnica, st. 7).

Eksploatacją objęto jeden kurhan wraz z terenem przyległym, co dało powierzchnię 4 arów. Zarejestrowano 32 obiekty.

1. Materiały neolityczne wystąpiły poza obrębem kurhanu (obiekty, ceramika, krzemienie) oraz w nasypie kurhanu (ceramika, krzemienie). Obiekty neolityczne to kilka (9) niewielkich jam postępowych bez regularnego układu oraz dwie przypuszczalnie większe jamy o nieokreślonym bliżej charakterze. Obiekty te zostały bardzo zniszczone zapewne w trakcie budowy kurhanu. Ceramika neolityczna występująca na tym stanowisku, jest charakterystyczna dla grupy łupawskiej kultury pucharów lejkowatych.

2. Kurhan wczesnośredniowieczny ma kształt regularnie kolisty o średnicy 10 m i wysokości 1,3 m. Otoczony jest ok. 2 m szerokim rowem. Wybrano z niego płasek do budowy nasypu kurhanu. Zbudowany został na powierzchni humusu pierwotnego oczyszczonego z darni. Nie stwierdzono żadnych konstrukcji kamiennych lub drewnianych wewnątrz kurhanu. W nasypie kurhanu zaobserwowano 2 formy grobów: grób (groby?) ciałopalne jamowe bezpopielnicowe oraz grób nasypowy rozproszony. Zarejestrowano pojedyncze fragmenty ceramiki, przepaloną ozdobę srebrną zdobioną m. in. granulacją i filigranem oraz dwie zdobione kości.

Materiały czasowo znajdują się w Instytucie Prahistorii UAM.

Badania będą kontynuowane.

Wrześnica, gm. Sławno,
woj. śląskie,
st. 7

Uniwersytet Im. Adama Mickiewicza
Instytut Prahistorii w Poznaniu

Badania prowadził mgr Włodzimierz Rączkowski (autor sprawozdania). Finansował WKZ w Słupsku. Pierwszy sezon badań. Gród wczesnośredniowieczny (VIII - IX w.).

Stanowisko położone jest na dnie doliny Wleprzy, w połowie drogi między mostami w Sławku i Staniewiczach. Celem badań jest dokładne określenie funkcji i chronologii grodu oraz, w uzupełnieniu z badaniami na innym stanowiskach (np. Wrześnica, st. 16) i geograficzno-przyrodniczymi, rekonstrukcja środowiska geograficzno-kulturowego w tym rejonie w okresie wczesnego średniowiecza.

Badania prowadzono na powierzchni 50 m², lecz nie udało się osiągnąć poziomu calca. Wykopy założone zostały na majdanie. Analiza zarejestrowanych warstw kulturowych pozwala wyróżnić 3 fazy osadnicze.

Faza I związana jest z zarejestrowanymi jamami po słupach (6 jam). Nie można obecnie jeszcze określić kształtu i wielkości budynku (?) jaki ewentualnie tworzyły. Koniec funkcjonowania grodu w tej fazie wiąże się z pożarem, który zniszczył zapewne całość zabudowy.

Faza II wiąże się z warstwami specjalnie usypanymi (wyrównującymi teren) na warstwie pożarowej oraz obiektami występującymi na tym poziomie (np. piec/palenisko z brukowanym podejściem). Na tym poziomie występuje również charakterystyczny układ kamieni (tworzący przypuszczalnie fundament jakiegoś prostokątnego budynku, być może zbudowanego w konstrukcji zrębowej).

Faza III nie była przypuszczalnie związana z użytkowaniem grodu i jest reprezentowana przez 2 paleniska (?).

Zarejestrowana ceramika nie pozwala (przed szczegółową analizą) na bliższe określenie chronologii. Ogólnie funkcjonowanie grodu można datować na VIII-IX w.

Materiały czasowo znajdują się w Instytucie Prahistorii UAM.

Badania będą kontynuowane.